

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Banco Santander, S. A.

Valituksen vastapuoli: OG

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kun kyse on sopimusehdon, jolla lainansaaja veloitetaan vastaamaan sopimuksen tekemisestä aiheutuvista kuluista, pätemättömyyden toteamisesta aiheutuviin palauttamista koskeviin vaikutuksiin vetoamisesta, voidaanko direktiivin 93/2013⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukaisena pitää sitä, että tätä varten asetetaan kymmenen vuoden vanhentumisaika, joka alkaa kulua siitä, kun kuluttaja on maksanut viimeisen laskun ja kun ehdon vaikutukset ovat sen seurauksena lakanneet, jolloin kuluttaja on tietoinen ehdon kohtuuttomuuden perusteena olevista tosiseikoista, vai onko kuluttajalla niiden lisäksi oltava tieto tosiseikkojen oikeudellisesta arvioinnista?

Jos kuluttajalla on oltava tieto tosiseikkojen oikeudellisesta arvioinnista, onko vanhentumisaajan alkamisen edellytykseksi asetettava se, että ehdon pätemättömyydellä on oikeuskäytännössä vahvistettu peruste, vai voiko kansallinen tuomioistuin ottaa huomioon myös muita seikkoja?

2) Kun palauttamista koskevalle vaatimukselle asetettu vanhentumisaika on pitkä eli kymmenen vuotta, milloin kuluttajan on voitava saada tieto ehdon kohtuuttomuudesta ja kuluttajalle direktiivissä annetuista oikeuksista: ennen vanhentumisaajan alkamista vai ennen sen päättymistä?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Barcelona (Espanja) on esittänyt 20.12.2021 – OK ja PI v. Banco Sabadell

(Asia C-813/21)

(2022/C 213/27)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Barcelona (Espanja)

Pääasian asianosaiset

Valittajat: OK ja PI

Valituksen vastapuoli: Banco Sabadell

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kun kyse on sopimusehdon, jolla lainansaaja veloitetaan vastaamaan sopimuksen tekemisestä aiheutuvista kuluista, pätemättömyyden toteamisesta aiheutuviin palauttamista koskeviin vaikutuksiin vetoamisesta, voidaanko direktiivin 93/2013⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukaisena pitää sitä, että tätä varten asetetaan kymmenen vuoden vanhentumisaika, joka alkaa kulua siitä, kun kuluttaja on maksanut viimeisen laskun ja kun ehdon vaikutukset ovat sen seurauksena lakanneet, jolloin kuluttaja on tietoinen ehdon kohtuuttomuuden perusteena olevista tosiseikoista, vai onko kuluttajalla niiden lisäksi oltava tieto tosiseikkojen oikeudellisesta arvioinnista?

Jos kuluttajalla on oltava tieto tosiseikkojen oikeudellisesta arvioinnista, onko vanhentumisaajan alkamisen edellytykseksi asetettava se, että ehdon pätemättömyydellä on oikeuskäytännössä vahvistettu peruste, vai voiko kansallinen tuomioistuin ottaa huomioon myös muita seikkoja?

- 2) Kun palauttamista koskevalle vaatimukselle asetettu vanhentumisaika on pitkä eli kymmenen vuotta, milloin kuluttajan on voitava saada tieto ehdon kohtuuttomuudesta ja kuluttajalle direktiivissä annetuista oikeuksista: ennen vanhentumisajan alkamista vai ennen sen päättymistä?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Belgia) on esittänyt 17.1.2022 – VN v. Belgian valtio

(Asia C-34/22)

(2022/C 213/28)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VN

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko WIB 1992 -lain 21 §:n 1 momentin 5 kohta, sellaisena kuin se on muutettuna erinäisistä säännöksistä 25.4.2014 annetun lain (Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen) 170 §:llä, SEUT 56 ja SEUT 63 artiklan sekä ETA-sopimuksen 36 ja 40 artiklan vastainen, koska kyseisessä säännöksessä, jota tosin sovelletaan erotuksetta kotimaisiin ja ulkomaalaisiin palvelujentarjoajiin, edellytetään sen lisäksi, että tosiasiallisesti Belgian markkinoille ominaiset vaatimukset, jotka vastaavat KB/WIB 1992 -asetuksen 2 §:n säännöksiä, täyttyvät, myös ja ennen kaikkea sitä, että tällaiset vastaavat vaatimukset on vahvistettu viranomaistasolla asianomaisessa ETA-jäsenvaltiossa, mikä menee pidemmälle kuin kuuluminen paikalliseen vakavaraisuusvalvontaan ja direktiivin 94/19/EY (¹) mukaiseen talletusten vakuusjärjestelmään ja rajoittaa siten merkittävästi ulkomaalaisten palvelujentarjoajien oikeutta tarjota palvelujaan Belgiassa?

(¹) Talletusten vakuusjärjestelmistä 30.5.1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY (EYVL 1994, L 135, s. 5).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Craiova (Romania) on esittänyt 28.1.2022 – NR v. Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

(Asia C-58/22)

(2022/C 213/29)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Craiova

Pääasian asianosaiset

Valittaja-syytetty: NR

Muu asianosainen: Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova